

[Finansministeren.]

at påstå, at det er en skat, der kan sammenlignes med andre skatter. Det er den slags usaglige argumenter, som nok til syvende og sidst rammer dem hårdest, der bruger dem.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger med en indtrængende stemme til venstre: hvor langt kan man egentlig fjerne sig fra det, man har sagt til vælgerne, i det, man gør i folketinget? Det er jo en afgørelse, som vælgerne til sin tid skal træffe, og vi kan jo vente og se, hvordan den bedømmelse falder ud. Jeg har en fornemmelse af, at der i den danske vælgerbefolkning er en anden interesse også, nemlig den interesse, at der her i folketinget er partier, der er parat til at tage ansvaret for at føre den politik, som er nødvendig i den givne situation. Den tanke ligger altså ikke mig så forfærdelig fjern, at der er partier, der vil påtage sig det ansvar. Så er der andre partier, der ikke vil påtage sig det ansvar, og det vil nok også gå ind i vælgerbedømmelsen, når man til sin tid skal høre vælgerens vurdering af den politik, der føres.

Vi har altså lagt op til et stykke samlet politik, og i dette stykke samlet politik er den bundne opsparing et led.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang. Først giver jeg ordet til hr. Melchior for en kort bemærkning.

Melchior (CD):

Da hr. Schlüter endte sin tale, fandt formanden anledning til at påtale udtrykket „skidtet“ benyttet i en bestemt sammenhæng. Jeg føler trang til at anmærke et andet udtryk, som hr. Schlüter brugte i slutningen af sin tale, da han gav udtryk for, at en lovgivning af denne art, som her behandles, må betegnes som en hån imod valgets tale den 4. december. Jeg føler, at vi på forhånd ved, hvordan denne lov falder ud — det er selvfølgelig vigtigt, hvad der siges, men der står ikke meget at ændre ved selve resultatet — men debatten ville have stor gavn, hvis hr. Schlüter og mange andre,

men især en så trænet parlamentariker som hr. Schlüter, ikke ville opfatte det som en hån, at et parlamentarisk flertal kommer til et resultat efter bedste overbevisning, selv om det altså ikke er godt nok efter andres overbevisning, og selv om det måske rent objektivt bedømt og absolut set ikke er godt nok. Det kan aldrig være en hån imod noget valg, imod nogen vælgere. Det er sådan en dum beskyldning at slynge i hovedet på meningsmodstandere, at de håner vælgerne.

Der bliver også sagt, at det er en hån mod vælgerne, at de, der har stemt på fremskridtspartiet, ikke har større indflydelse, end fremskridtspartiets mandater i denne sal altså kan give. Det er lige så misforstået. Jeg havde ikke ventet, at hr. Schlüter ville lægge hånd og ord til sligt, og selv om jeg selvfølgelig er enig i, at begrebet demokrati ikke er fuldgældigt defineret ved at sige, at 51 procent kan bestemme over de 49 procent, idet der skal tages udstrakt hensyn både til store og små minoriteter, så må vi altså væk fra, at folk, der selv arbejder parlamentarisk, kan sige om det, som andre kommer til af resultater, at det er udtryk for en hån over for andre, der har en anden opfattelse. Jeg tror, det er meget skadeligt, og henstiller til hr. Schlüter at ændre udtrykket denne sag vedrørende, hvis vi ikke alligevel skal ende nede i skidtet en dag.

Per Hækkerup (S):

Jeg føler kun trang til at gøre en enkelt bemærkning, idet jeg ikke skal gå ind på de forskellige betragtninger, der har været anstillet om enkeltheder i lovforslaget. Hr. Glistrup gav udtryk for, at han og hans partis repræsentanter havde mødt en iskold holdning i udvalget. Det er jo ikke første gang, vi hører hr. Glistrup fortælle, hvor dårligt man bliver behandlet, hvor dårligt fremskridtspartiet bliver behandlet. Fremskridtspartiet bliver behandlet som et hvilket som helst andet parti i dette folketing. Kommer fremskridtspartiet engang med nogle fornuftige forslag, så bliver de vedtaget. Men man kan ikke forvente, at vi skal